

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3566

гр. София, 04.04.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в закрито заседание на 04.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **10295** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК.

Образувано е по искане на М. С. В. чрез адвокат К. К., с която се моли на да бъде изменено Решение № 716/31.01.2024 г., постановено по адм. дело № 10295/2023г. по описа на Административен съд София – град, в частта на съдебните разноски за присъждане на ДДС в размер на 120 лева върху присъденото възнаграждение, разходите за принудително преместване на МПС и престой на специализиран паркинг в размер на 62 лева, 10 лева за заплатена държавна такса и 1,70 лева такса за преписи. Ответникът – М. С. – „шофьор“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД и Р. Б. - „оператор“ в „Център за градска мобилност“ ЕАД, чрез адв. Г. депозират становище за неоснователност на искането. Ответникът инспектор при Столичен инспекторат към СО не изразява становище по молбата.

Съдът след като обсъди депозираната молба, намира същата за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна, в законовия срок по чл. 248, ал. 1 от ГПК и при наличие на интерес от изменение.

Разгледана по същество, същата се явява частично основателна.

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК, приложима по силата на препращащата норма на чл.144 АПК постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските.

С решение № 716 от 31.01.2024г. по адм. дело № 10295/2023г. Административен съд София - град, III отделение, 55 състав е отменил принудителна административна мярка - принудително преместване на пътно превозно средство, представляващо лек автомобил „Нисан“, рег. [рег.номер на МПС] , извършено на 12.10.2023г. в 12.30 часа, на [улица], в [населено място], приложена по разпореждане на Н. П. Г. – служител на Столичен инспекторат към СО от М. С. /шофьор/ и Р. Б. /оператор/ в „Център за градска мобилност“ – ЕАД – [населено място].

Заплатената от М. В. сума от 62 лв., от които 60 лв. за принудително преместване и 2 лв. за престой на СП паркинг, се явява недължимо платена, щом наложената ПАМ е призната за незаконосъобразна. По тези причини, на оспорващата следва да се възстанови сумата.

С оглед изхода на делото, направеното в жалбата искане от жалбоподателя за присъждане на разноски е своевременно и основателно, доказано с приложени документи за платена държавна такса, съответно в размер на 10.00 лева, както и 1,70 лева такса за преписи. Това налага на М. В. да бъдат възстановени направените разноски за държавна такса и такса за преписи.

Що се касае до искането на адвокат К. К. за осъждане на насрещната страна да му заплати сума от 120 лева, представляваща ДДС върху присъдения размер на адвокатски хонорар от 600 лева, то същото е неоснователно. В тази връзка, настоящият състав възприема практиката на ВКС, обективирана в определение № 50093 от 11.05.2023г. на ВКС по т. д. № 1638/2021г., II т. о., ТК на ВКС, определение № 542 от 12.12.2019г. на ВКС по ч. т. д. № 2725/2019 г., I т. о..

Съгласно чл. 38, ал. 1 ЗАв адвокатът може да оказва безплатна правна помощ и съдействие на посочените лица, като в тези случаи той има право на възнаграждение, което се определя от съда, в случай че насрещната страна бъде осъдена за такива. За да упражни правото си за присъждане на адвокатско възнаграждение е достатъчно адвокатът да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи че такава се предоставя безплатно на някое от основанията по чл. 38, ал. 1 ЗА, като наличието на конкретно посоченото основание не се нуждае от доказване. Съгласно § 2а от ДР на Наредба № 1/9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за регистрираните по ДДС адвокати дължимият ДДС се начислява върху възнагражденията по наредбата и се счита за неразделна част от възнаграждението.

В конкретния случай предвид изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски ответниците са осъдени да заплатят адвокатско възнаграждение за осъществена от адв. К. безплатна правна помощ по представен договор за правна защита и процесуално представителство от 19.10.2023г. с определено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева, в какъвто смисъл е и диспозитива на решението. Не следва да се присъжда ДДС, тъй като по делото липсват данни адв. К. да е регистриран по ДДС, в който случай е приложима разпоредбата на § 2а, пр. 2 от Наредба № 1/2004г.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс, вр. чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПЪЛВА диспозитива Решение № 716 от 31.01.2024г. по адм. дело № 10295/2023г. Административен съд София - град, III отделение, 55 състав, със следното съдържание:

ОСЪЖДА Столична община да заплати на М. С. В., сумата от 73,70 /седемдесет и три лева и 70 ст./ представляваща направени по делото разноски.

Определението е окончателно на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК и не подлежи на касационно обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: